

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 1 van het Eerste aanvullend protocol bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden aldus worden uitgelegd dat het niet in de weg staat aan de salarisvermindering van 25 % die voor het personeel dat met overheidsmiddelen wordt betaald, is ingevoerd bij artikel 1, lid 1, van Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar (Roemeense wet nr. 118/2010 tot invoering van enkele maatregelen die noodzakelijk zijn om het budgettaire evenwicht te herstellen).
- 2) Indien deze vraag bevestigend wordt beantwoord: Is het recht op salaris een absoluut recht, dat de staat niet kan beperken?

Hogere voorziening ingesteld op 14 september 2011 door Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 22 juni 2011 in zaak T-409/09, Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Europese Commissie

(Zaak C-469/11 P)

(2011/C 331/22)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (vertegenwoordiger: N. Korogiannakis, dikigoros)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- de beschikking van het Gerecht in zaak T-409/09 vernietigen;
- de door de Commissie opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid volledig afwijzen;
- de zaak naar het Gerecht verwijzen voor een beslissing ten gronde;
- de Commissie verwijzen in de procedure- en andere kosten van rekwirante, waaronder die van de oorspronkelijke procedure, ook al wordt de onderhavige hogere voorziening afgewezen, alsook in die van de onderhavige hogere voorziening ingeval zij wordt toegewezen.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante betoogt dat de bestreden beschikking om de volgende redenen moet worden vernietigd:

- Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting, door geen toepassing te geven aan het bepaalde in artikel 102, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering, waarin sprake is van een forfaitaire termijn wegens afstand van tien dagen in zaken waarin wordt verzocht om vaststelling van de niet-contractuele aansprakelijkheid van de Europese instellingen.

— Het Gerecht heeft, door geen toepassing te geven aan het bepaalde in artikel 102, lid 2, de beginselen van gelijke behandeling en rechtszekerheid geschonden.

— Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting, door te oordelen dat de verjaringstermijn inging op het moment dat de beschikking van de Commissie om rekwirantes offerte af te wijzen aan rekwirante was medegedeeld.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Augstākās tiesas Senāts (Republiek Letland) op 14 september 2011 — SIA „Garkalns”/Rīgas dome

(Zaak C-470/11)

(2011/C 331/23)

Procestaal: Lets

Verwijzende rechter

Augstākās tiesas Senāts (Senaat van het Hooggerechtshof)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: SIA „Garkalns”

Verwerende partij: Rīgas dome

Prejudiciële vraag

Moeten artikel 49 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap en de daarmee samenhangende transparantieplichting aldus worden uitgelegd dat verenigbaar is met de toegestane beperkingen van het vrij verrichten van diensten, het gebruik in een vooraf publiekelijk vastgestelde wettelijke regeling van een onbepaald rechtsbegrip als „aanzienlijke aantasting van de belangen van de Staat en die van de inwoners van het betrokken administratieve gebied” dat in elk individueel geval via uitleggingscriteria moet worden ingevuld, maar tegelijkertijd ruimte laat voor een zekere flexibiliteit bij de beoordeling van de aantasting van de vrijheid?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Augstākās tiesas Senāts (Republiek Letland) op 14 september 2011 — SIA „Cido Grupa”/Valsts ieņēmumu dienests

(Zaak C-471/11)

(2011/C 331/24)

Procestaal: Lets

Verwijzende rechter

Augstākās tiesas Senāts (Senaat van het Hooggerechtshof)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: SIA „Cido Grupa”

Verwerende partij: Valsts ieņēmumu dienests

Prejudiciële vragen

1) Moet artikel 6, lid 3, derde alinea, van verordening (EG) nr. 60/2004 ⁽¹⁾ van de Commissie houdende overgangsmatregelen in de sector suiker in verband met de toetreding van Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije, aldus worden uitgelegd dat, indien bij een marktdeelnemer een individuele overtollige hoeveelheid is vastgesteld van een product dat kan worden aangemerkt als suiker in de zin van artikel 4, punt 1, van de verordening, de marktdeelnemer dan aan de fiscus een bedrag dient te betalen waarvan de berekening is gebaseerd op de hoeveelheid witte suiker (code van de

gecombineerde nomenclatuur 1701 99 10) die overeenkomt met het suikergehalte van het bij de marktdeelnemer vastgestelde product, en niet op de hoeveelheid van het bij hem vastgestelde product zelf (bijvoorbeeld suikerstroop)?

2) Moet bij de berekening van het te betalen bedrag worden uitgegaan van de hoogste invoerbelastingen die voor witte suiker hebben gegolden, en niet van die welke voor het specifieke bij de marktdeelnemer vastgestelde product hebben gegolden?

⁽¹⁾ PB L 9, blz. 8.